

Poslanica Hebrejima

¹ Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše ocima po prorocima;

² konačno, u ove dane, progovori nama u Sinu. Njega postavi baštinikom svega; Njega po kome sazda svjetove.

³ On, koji je odsjaj Slave i otisak Bića njegova te sve nosi snagom riječi svoje, pošto očisti grijehe, sjede zdesna Veličanstvu u visinama;

⁴ postade toliko moćniji od anđela koliko je uzvišenije nego oni baštinió ime.

⁵ Ta kome od anđela ikad reče: Ti si sin moj, danas te rodiš; ili pak: Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti sin.

⁶ A opet, kad uvodi Prvorođenca u svijet, govori: Nek pred njim nice padnu svi anđeli Božji.

⁷ Za anđele veli: Anđele čini vjetrovima, sluge svoje plamenom ognjenim,

⁸ ali za Sina: Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vjekova, i pravedno žezlo - žezlo je tvog kraljevstva.

⁹ Ti ljubiš pravednost, a mrziš bezakonje, stoga Bog, Bog tvoj, tebe pomaza uljem radosti kao nikog od tvojih drugova.

¹⁰ I: Ti u početku, Gospodine, utemelji zemlju i nebo je djelo ruku tvojih.

¹¹ Propast će, ti ćeš ostati, sve će ostarjeti kao odjeća.

¹² Mijenjaš ih poput haljine, kao odjeću, i nestaju. A ti si uvijek isti - godinama tvojim nema kraja.

¹³ Za koga pak od anđela ikad reče: Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim!

¹⁴ Svi ti zar nisu služnički duhovi što se šalju služiti za one koji imaju baštiniti spasenje?

2

¹ Zato treba da mi svesrdnije prianjam o uz ono što čusmo da ne bismo promašili.

² Jer ako je riječ po anđelima izrečena bila čvrsta te je svaki prijestup i neposluh primio pravednu plaću,

³ kako li ćemo mi umaći ako zanemarimo toliko spasenje? Spasenje koje je počeo propovijedati Gospodin, koje su nam potvrdili slušatelji,

⁴ a suposvjedočio Bog znamenjima i čudesima, najrazličitijim silnim djelima i darivanjima Duha Svetoga po svojoj volji.

⁵ Nije doista anđelima podložio budući svijet o kojem govorimo.

⁶ Netko negdje posvjedoči: Što je čovjek da ga se spominješ, sin čovječji te ga pohađaš.

⁷ Ti ga tek za malo učini manjim od anđela, slavom i časti njega ovjenča,

⁸ njemu pod noge sve podloži. Kad mu, doista, sve podloži, ništa ne ostavi što mu ne bi bilo podloženo. Sad još ne vidimo da mu je sve podloženo,

⁹ ali Njega, za malo manjeg od anđela, Isusa, vidimo zbog pretrpljene smrti slavom i časti

ovjenčana da milošću Božjom bude svakome na korist što je on smrt okusio.

¹⁰ Dolikovalo je doista da Onaj radi kojega je sve i po kojemu je sve - kako bi mnoge sinove priveo k slavi - po patnjama do savršenstva dovede Početnika njihova spasenja.

¹¹ Ta i Posvetitelj i posvećeni - svi su od jednoga! Zato se on i ne stidi zvati ih braćom,

¹² kad veli: Braći ću svojoj naviještati ime tvoje, hvaliti ću te usred zbora.

¹³ I još: Ja ću se u njega uzdati, i još: Evo, ja i djeca koju mi Bog daje.

¹⁴ Pa budući da djeca imaju zajedničku krv i meso, i sam on tako postade u tome sudionikom da smrću obeskrijepi onoga koji imaše moć smrti, to jest đavla,

¹⁵ pa oslobodi one koji - od straha pred smrću - kroza sav život bijahu podložni ropstvu.

¹⁶ Ta ne zauzima se dašto za anđele, nego se zauzima za potomstvo Abrahamovo.

¹⁷ Stoga je trebalo da u svemu postane braći sličan, da milosrdan bude i ovjerovljen Veliki svećenik u odnosu prema Bogu kako bi okajavao grijeha naroda.

¹⁸ Doista, u čemu je iskušan trpio, može iskušavanima pomoći.

3

¹ Stoga, braćo sveta, sudionici nebeskoga poziva, promotrite Apostola i Velikoga svećenika naše vjere - Isusa:

² on je ovjerovljen kod Onoga koji ga postavi kao ono i Mojsije u svoj kući njegovoj.

³ Dostojan je doista toliko veće slave od Mojsija koliko veću čast od kuće ima onaj tko ju je sagradio.

⁴ Jer svaku kuću tkogod gradi, a sve je sagradio Bog.

⁵ Da, i Mojsije bijaše ovjerovljen u svoj kući njegovoj kao služnik da posvjedoči za ono što je imalo biti rečeno,

⁶ ali Krist - kao Sin, nad kućom njegovom. Njegova smo kuća mi ako sačuvamo smjelost i ponos nade.

⁷ Zato, kao što veli Duh Sveti: Danas ako glas mu čujete,

⁸ ne budite srca tvrda kao u Pobuni, kao u dan iskušenja u pustinji

⁹ gdje me kušnjom iskušavahu očevi vaši premda gledahu djela moja

¹⁰ četrdeset godina. Zato mi dodija naraštaj onaj pa rekoh: Uvijek su nestalna srca i ne proniču moje putove.

¹¹ Tako se zakleh u svom gnjevu: Nikad neće ući u moj počinak!

¹² Pazite, braćo, da ne bi u koga od vas srce bilo opako, nevjerno, odmetnulo se od Boga živoga.

¹³ Pače hrabrite jedni druge dan za danom dok još odjekuje ono Danas da ne otvrdne tko od vas zaveden grijehom.

¹⁴ Doista, sudionici smo Kristovi postali ako, dakako, ono prvo imanje stalnim sačuvamo

¹⁵ kad je rečeno: Danas ako glas mu čujete, ne budite srca tvrda kao u Pobuni!

¹⁶ Jer, koji su to čuli pa se pobunili? Zar ne svi koji su pod Mojsijem izašli iz Egipta?

¹⁷ Koji li mu dodijavahu četrdeset godina? Zar ne oni koji sagriješiše, kojih mrtva tijela popadaše u pustinji?

¹⁸ Kojima se zakle da neće ući u njegov počinak, ako li ne nepokornima?

¹⁹ I vidimo da ne mogoše ući zbog nevjere.

4

¹ Bojmo se dakle da se, dok ostaje obećanje o ulasku u njegov Počinak, za koga od vas ne bi utvrdilo kako je zakasnio.

² Jer nama je naviještena blagovijest kao i njima, ali njima Riječ poruke nije uskoristila jer se vjerom nisu pridružili onima koji su poslušali.

³ U Počinak doista ulazimo mi koji povjerasmo, prema onom što je rekao: Tako se zakleh u svom gnjevu: Nikad neće ući u moj počinak, premda su djela od postanka svijeta dovršena.

⁴ Rekao je doista negdje o sedmom danu ovako: I počinu Bog sedmoga dana od svih djela svojih.

⁵ A ovdje opet: Nikad neće ući u moj počinak.

⁶ Preostaje dakle da neki imaju u nj ući, a oni koji su prvi primili blagovijest ne uđu zbog nepokornosti.

⁷ Zato Bog ponovno određuje jedan dan, Danas, u Davidu nakon toliko vremena govoreći, kako je već rečeno: Danas ako glas mu čujete, ne budite srca tvrda.

⁸ Zbilja, da je Jošua njih u Počinak uveo, ne bi Bog nakon toga govorio o drugome danu.

⁹ Dakle: preostaje neki subotni počinak narodu Božjemu!

¹⁰ Zaista, tko uđe u njegov počinak, počinuo je od djela svojih kao ono i Bog od svojih.

¹¹ Pohitimo dakle ući u taj Počinak da nitko ne padne po uzoru na takvu nepokornost.

¹² Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštija je od svakoga dvosjekla mača; prodire dotle da dijeli dušu i duh, zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca.

¹³ Nema stvorenja njoj skrivena. Sve je, naprotiv, golo i razgoljeno očima Onoga komu nam je dati račun.

¹⁴ Imajući dakle velikoga Velikog svećenika koji prodrije kroz nebesa - Isusa, Sina Božjega - čvrsto se držimo vjere.

¹⁵ Ta nemamo takva Velikog svećenika koji ne bi mogao biti supatnik u našim slabostima, nego poput nas iskušavana svime, osim grijehom.

¹⁶ Pristupajmo dakle smjelo Prijestolju milosti da primimo milosrđe i milost nađemo za pomoć u pravi čas!

5

¹ Svaki veliki svećenik, zaista, od ljudi uzet, za ljude se postavlja u odnosu prema Bogu da prinosi darove i žrtve za grijeh.

² On može primjereno suosjećati s onima koji su u neznanju i zabludi jer je i sam zaogrnut slabošću.

³ Zato mora i za narod i za sebe prinositi okajnice.

⁴ I nitko sam sebi ne prisvaja tu čast, nego je prima od Boga, pozvan kao Aron.

⁵ Tako i Krist ne proslavi sam sebe postavši svećenik, nego ga proslavi Onaj koji mu reče: Ti si sin moj, danas te rodih,

⁶ po onome što pak drugdje veli: Zauvijek ti si svećenik po redu Melkisedekovu.

⁷ On je u dane svoga zemaljskog života sa silnim vapajem i suzama prikazivao molitve i prošnje Onomu koji ga je mogao spasiti od smrti. I bi uslišan zbog svoje predanosti:

⁸ premda je Sin, iz onoga što prepati, naviknu slušati

⁹ i, postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja -

¹⁰ proglašen od Boga Velikim svećenikom po redu Melkisedekovu.

¹¹ O tome nas čeka besjeda velika, ali teško ju je riječima izložiti jer ste tvrdih ušiju.

¹² Pa trebalo bi doista da nakon toliko vremena već budete učitelji, a ono treba da tkogod vas ponovno poučava početnička počela kazivanja Božjih. Takvi ste: mlijeka vam treba, a ne tvrde hrane.

¹³ Doista, tko je god još pri mlijeku, ne zna ništa o nauku pravednosti jer - nejače je.

¹⁴ A za zrele je tvrda hrana, za one koji imaju iskustvom izvježbana čula za rasuđivanje dobra i zla.

6

¹ Stoga mimoidimo početnički nauk o Kristu i uzdignimo se k savršenome ne postavljajući iznovice temelja: obraćenje od mrtvih djela i vjera u Boga,

² naučavanje o krštenjima i polaganje ruku, uskrsnuće mrtvih i vječni sud.

³ To ćemo pak učiniti, dakako, ako Bog da.

⁴ Zaista, onima koji su jednom prosvijetljeni, i okusili dar nebeski, i postali dionici Duha Svetoga,

⁵ i okusili Lijepu riječ Božju i snage budućega svijeta,

⁶ pa otpali, nemoguće je opet se obnoviti na obraćenje kad oni sami ponovno razapinju Sina Božjega i ruglu ga izvrgavaju.

⁷ Jer zemlja koja se napije kiše što na nju često pada i rađa raslinjem korisnim onima za koje se i obrađuje, prima blagoslov od Boga;

⁸ ona pak koja donosi trnje i drač, odbačena je, blizu prokletstvu a svršetak joj je: "U oganj!"

⁹ A uvjereni smo, ljubljeni, sve ako tako i govorimo, da je s vama dobro i da ste na putu spasenja.

¹⁰ Ta Bog nije nepravedan da bi zaboravio vaše djelo i ljubav što je iskazaste njegovu imenu posluživši i poslužujući svetima.

¹¹ Želimo ipak da svatko od vas sve do svršetka pokazuje tu istu gorljivost za ispunjenje nade

¹² te ne omlitavite, nego budete nasljedovatelji onih koji po vjeri i strpljivosti baštine obećano.

¹³ Doista, kad je Bog Abrahamu davao obećanje, jer se nije imao kime većim zakleti, zakle se samim sobom:

¹⁴ Uistinu, blagosloviti, blagoslovit ću te i umnožiti, umnožit ću te.

¹⁵ I tako Abraham, strpljiv, postiže obećano.

¹⁶ Ljudi se doista kunu onim tko je veći i zakletva im je, kao potkrepa, kraj svake raspre.

¹⁷ Tako i Bog: htio je baštinicima obećanja obilatije pokazati nepromjenljivost svoje odluke pa zato zajamči zakletvom

¹⁸ da bismo po dva nepromjenljiva čina - u kojima je nemoguće da bi Bog prevario - mi pribjeglice imali snažno ohrabrenje da se držimo ponuđene nade.

¹⁹ Ona nam je kao pouzdano i čvrsto sidro duše što ulazi u unutrašnjost iza zavjese,

²⁰ kamo je kao preteča za nas ušao Isus postavši zauvijek Veliki svećenik po redu Melkisedekovu.

7

¹ Doista, taj Melkisedek, kralj šalemski, svećenik Boga Svevišnjega što je izašao u susret Abrahamu koji se vraćao s poraza kraljeva i blagoslovio ga,

² i komu Abraham odijeli desetinu od svega; on koji u prijevodu znači najprije "kralj pravednosti", a zatim i kralj šalemski, to jest "kralj mira";

³ on, bez oca, bez majke, bez rodoslovlja; on, kojemu dani nemaju početka ni život kraja - sličan Sinu Božjemu, ostaje svećenik zaskvaga.

⁴ Pa promotrite koliki li je taj komu Abraham, rodozačetnik, dade desetinu od najboljega.

⁵ Istina, i oni sinovi Levijevi, koji primaju svećeništvo imaju zakonsku zapovijed da ubiru desetinu od naroda, to jest od svoje braće premda su i ona izašla iz boka Abrahamova.

⁶ Ali on, koji nije iz njihova rodoslovlja, ubra desetinu od Abrahama i blagoslovi njega, nosioca obećanja!

⁷ A posve je neprijeporno: veći blagoslivlja manjega.

⁸ K tome, ovdje desetinu primaju smrtni ljudi, a ondje onaj, za kojega se svjedoči da živi.

⁹ I u Abrahamu se, tako reći, ubire desetina i od Levija koji inače desetinu prima

¹⁰ jer još bijaše u boku očevu kad mu u susret iziđe Melkisedek.

¹¹ Da se dakle savršenstvo postiglo po levitskom svećeništvu - jer na temelju njega narod je dobio Zakon - koja bi onda bila potreba da se po redu Melkisedekovu postavi drugi svećenik i da se ne imenuje po redu Aronovu?

¹² Doista kad se mijenja svećeništvo, nužno se mijenja i Zakon.

¹³ Jer onaj o kojemu se to veli pripadao je drugom plemenu, od kojega se nitko nije posvetio žrtveniku.

¹⁴ Poznato je da je Gospodin naš potekao od Jude, plemena za koje Mojsije ništa ne reče s obzirom na svećenike.

¹⁵ To je još očitije ako se drugi svećenik postavlja po sličnosti s Melkisedekom:

¹⁶ postao je svećenikom ne po Zakonu tjelesne uredbe, nego snagom neuništiva života.

¹⁷ Ta svjedoči se: Zauvijek ti si svećenik po redu Melkisedekovu.

¹⁸ Dokida se dakle prijašnja uredba zbog njezine nemoći i beskorisnosti -

¹⁹ jer Zakon nije ništa priveo k savršenstvu -

a uvodi se bolja nada, po kojoj se približujemo Bogu.

²⁰ I to se nije zbilo bez zakletve. Jer oni su bez zakletve postali svećenicima,

²¹ a on sa zakletvom Onoga koji mu reče: Zakleo se Gospodin i neće se pokajati: "Zauvijek ti si svećenik".

²² Utoliko je Isus i postao jamac boljega Saveza.

²³ K tomu, mnogo je bilo svećenika jer ih je smrt priječila trajno ostati.

²⁴ A on, jer ostaje dovijeka, ima neprolazno svećeništvo.

²⁵ Zato i može do kraja spasavati one koji po njemu pristupaju k Bogu - uvijek živ da se za njih zauzima.

²⁶ Takav nam Veliki svećenik i bijaše potreban - svet, nedužan, neokaljan, odijeljen od grešnika i uzvišeniji od nebesa -

²⁷ koji ne treba da kao oni veliki svećenici danomice prinosi žrtve najprije za svoje grijehе, a onda za grijehе naroda. To on učini jednom prinijevši samoga sebe.

²⁸ Zakon doista postavi za velike svećenike ljude podložne slabosti, a riječ zakletve - nakon Zakona - Sina zauvijek usavršena.

8

¹ A glavno u ovom izlaganju jest: takva imamo Velikog svećenika koji sjede zdesna prijestolja Veličanstva na nebesima

² kao bogoslužnik Svetinje i Šatora istinskoga što ga podiže Gospodin, a ne čovjek.

³ Doista, svaki se veliki svećenik postavlja da prinosi darove i žrtve. Odatle je potrebno da i on ima što bi prinio.

⁴ Svakako, da je na zemlji, ne bi bio svećenik jer postoje oni koji po Zakonu prinosе darove.

⁵ Oni služe slici i sjeni onoga nebeskoga, kako je upućen Mojsije kad se spremao praviti šator: Pazi, veli doista, načini sve po praliku koji ti je pokazan na brdu.

⁶ Ovako mu pak dopalo uzvišenije bogosluženje koliko je Posrednik boljega Saveza, koji je uzakonjen na boljim obećanjima.

⁷ Da je, zbilja, onaj prvi bio besprijekoran, ne bi se drugome tražilo mjesto.

⁸ Doista, kudeći ih veli: Evo dolaze dani - govori Gospodin - kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim dovršiti novi Savez.

⁹ Ne Savez kakav učinih s ocima njihovim u dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske jer oni ne ustrajaše u mom Savezu pa i ja zanemarih njih - govori Gospodin.

¹⁰ Nego, ovo je Savez kojim ću se svezati s domom Izraelovim nakon ovih dana - govori Gospodin: Zakone ću svoje staviti u dušu njihovu i upisati ih u njihova srca. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj.

¹¹ I neće više nitko učiti sugrađanina i nitko brata svoga govoreći: "Spoznaj Gospodina", ta svi će me poznavati, malo i veliko,

¹² jer ću se smilovati bezakonjima njihovim i grijeha se njihovih neću više spominjati.

¹³ Kad veli novi, ostari onaj prvi. Što pak stóari

i dotrajava, blizu je nestanku.

9

¹ I onaj prvi je, svakako, imao bogoštovne uredbe i Svetinju, ali ovosvjetsku.

² Šator je uistinu bio uređen: prvi, u kojem bijaše svijećnjak, stol i prinos kruhova, a zove se Svetinja;

³ iza druge pak zavjese bio je Šator zvan Svetinja nad svetinjama -

⁴ u njoj zlatni kadionik i Kovčeg saveza, sav optočen zlatom, a u njemu zlatna posuda s manom i štap Aronov, koji je ono procvao, i ploče Saveza;

⁵ povrh njega pak kerubi Slave što osjenjuju Pomirilište. O tom ne treba sada potanko govoriti.

⁶ Pošto je to tako uređeno, u prvi Šator stalno ulaze svećenici obavljati bogoslužje,

⁷ a u drugi jednom godišnje samo veliki svećenik, i to ne bez krvi koju prinosi za sebe i za nepažnje naroda.

⁸ Time Duh Sveti očituje da još nije otkriven put u Svetinju dok još postoji prvi Šator.

⁹ To je slika za sadašnje vrijeme: prinose se darovi i žrtve koje ne mogu u savjesti usavršiti bogoslužnika -

¹⁰ sve same na icima i picima i raznim pranjima utemeljene tjelesne uredbe, nametnute do časa ispravka.

¹¹ Krist se pak pojavi kao Veliki svećenik budućih dobara pa po većem i savršenijem

Šatoru - nerukotvorenu, koji nije od ovoga stvorenja -

¹² i ne po krvi jaraca i junaca, nego po svojoj uđe jednom zauvijek u Svetinju i nađe vječno otkupljenje.

¹³ Doista, ako već pošćkropljena krv jaraca i bikova i pepeo junićin posvećuje onećišćene, daje tjelesnu ćistoću,

¹⁴ koliko će više krv Krista - koji po Duhu vjećnom samoga sebe bez mane prinese Bogu - oćistiti savjest našu od mrtvih djela, na službu Bogu živomu!

¹⁵ A radi ovoga je Posrednik novoga Saveza: da po smrti za otkupljenje prekršaja iz starog Saveza pozvani zadobiju obećanu vječnu baštinu.

¹⁶ Jer gdje je posrijedi savez-oporuka, potrebno je dokazati smrt oporućitelja.

¹⁷ Oporuka je doista valjana tek nakon smrti: nikad ne vrijedi dok oporućitelj živi.

¹⁸ Stoga ni onaj prvi Savez nije bez krvi ustanovljen.

¹⁹ Pošto je svemu narodu priopćio svaku zapovijed zakonsku, uze Mojsije krv junaca i jaraca s vodom i grimiznom vunom i izopom te samu Knjigu i sav narod pošćkropi

²⁰ govoreći: Ovo je krv Saveza koji vam odredi Bog;

²¹ a onda krvlju slično pošćkropi i Šator i sve bogoslužno posuće.

²² I gotovo se sve po zakonu ćisti krvlju i bez prolijevanja krvi nema oprošćenja.

²³ Ako se dakle time čiste slike onoga što je na nebu, potrebno je da se samo to nebesko čisti žrtvama od tih uspješnijima.

²⁴ Krist doista ne uđe u rukotvorenu Svetinju, protulik one istinske, nego u samo nebo: da se sada pojavi pred licem Božjim za nas.

²⁵ Ne da mnogo puta prinosi samoga sebe kao što veliki svećenik svake godine ulazi u Svetinju s tuđom krvlju;

²⁶ inače bi bilo trebalo da trpi mnogo puta od postanka svijeta. No sada se pojavio, jednom na svršetku vjekova, da grijeh dokine žrtvom svojom.

²⁷ I kao što je ljudima jednom umrijeti, a potom na sud,

²⁸ tako i Krist: jednom se prinese da grijehe mnogih ponese, a drugi će se put - bez obzira na grijeh - ukazati onima koji ga iščekuju sebi na spasenje.

10

¹ Budući da Zakon ima tek sjenu budućih dobara, a ne sam lik zbiljnosti, on uistinu žrtvama koje se - iz godine u godinu iste - neprestano prinose ne može nikada usavršiti one što pristupaju.

² Ta ne bi li se prestale prinositi kad bogoslužnici, jednom očišćeni, ne bi više imali nikakve svijesti grijeha?

³ Ali po njima se iz godine u godinu podsjeća na grijehe.

⁴ Jer krv bikova i jaraca nikako ne može odnijeti grijeha.

⁵ Zato On ulazeći u svijet veli: Žrtva i prinos ne mile ti se, nego si mi tijelo priprazio;

⁶ paljenice i okajnice ne sviđaju ti se.

⁷ Tada rekoh: "Evo dolazim!" U svitku knjige piše za mene: "Vršiti, Bože, volju tvoju!"

⁸ Pošto gore reče: Žrtve i prinosi, paljenice i okajnice - koje se po Zakonu prinose - ne mile ti se i ne sviđaju,

⁹ veli zatim: Evo dolazim vršiti volju tvoju! Dokida prvo da uspostavi drugo.

¹⁰ U toj smo volji posvećeni prinosom tijela Isusa Krista jednom zauvijek.

¹¹ I svaki je svećenik dan za danom u bogoslužju te učestalo prinosi iste žrtve, koje nikako ne mogu odnijeti grijeha.

¹² A ovaj, pošto je prinio jednu jedincatu žrtvu za grijeh, zauvijek sjede zdesna Bogu

¹³ čekajući otad dok se neprijatelji ne podlože za podnožje nogama njegovim.

¹⁴ Jednim uistinu prinosom zasvagda usavrši posvećene.

¹⁵ A to nam svjedoči i Duh Sveti. Pošto je doista rekao:

¹⁶ "Ovo je Savez kojim ću se svezati s njima nakon ovih dana", Gospodin govori: "Zakone ću svoje staviti u njihova srca i upisati ih u dušu njihovu.

¹⁷ I grijeha se njihovih i bezakonja njihovih neću više spominjati."

¹⁸ A gdje su grijesi oprošteni, nema više prinosa za njih.

¹⁹ Imamo dakle, braćo, slobodan ulaz u Svet-

inju po krvi Isusovoj -

²⁰ put nov i živ što nam ga On otvori kroz zavjesu, to jest svoje tijelo;

²¹ imamo i Velikog svećenika nad kućom Božjom.

²² Pristupajmo stoga s istinitim srcem u punini vjere, srdaca škropljenjem očišćenih od zle savjesti i tijela oprana čistom vodom.

²³ Čuvajmo nepokolebljivu vjeru nade jer je vjeran Onaj koji daje obećanje.

²⁴ I pazimo jedni na druge da se potičemo na ljubav i dobra djela

²⁵ te ne propuštamo svojih sastanaka, kako je u nekih običaj, nego se hrabrimo, to više što više vidite da se bliži Dan.

²⁶ Jer ako svojevolumno griješimo pošto primismo spoznanje istine, nema više žrtve za grijeh,

²⁷ nego strašno isčekivanje suda i bijesa ognja što će proždrijeti protivnike.

²⁸ Je li tko prekršio Zakon Mojsijev, bez milosrđa biva pogubljen na osnovi dvojice ili trojice svjedoka.

²⁹ Zamislite koliko li će goru kaznu zavrijediti tko Sina Božjega pogazi, i nečistom smatra krv Saveza kojom je posvećen, i Duha milosti pogrdi?

³⁰ Ta poznajemo Onoga koji je rekao: Moja je odmazda, ja ću je vratiti; i još: Sudit će Gospodin svome puku.

³¹ Strašno je upasti u ruke Boga živoga.

³² A spomenite se onih prvih dana kada ste, tek prosvijetljeni, izdržali veliku patničku borbu:

³³ ovamo javno izvrgnuti porugama i nevoljama, onamo postavši zajedničari onih s kojima se tako postupalo.

³⁴ I doista, sa sužnjevima ste suosjećali i s radošću prihvatili otimanje dobara znajući da imate bolji, trajan posjed.

³⁵ Ne gubite dakle pouzdanja! Pripada mu velika plaća!

³⁶ Postojanosti vam uistinu treba da biste vršeci volju Božju zadobili obećano.

³⁷ Jer još malo, sasvim malo, i Onaj koji dolazi doći će i neće zakasniti

³⁸ A pravednik će moj od vjere živjeti, ako li pak otpadne, ne mili se on duši mojoj.

³⁹ A mi nismo od onih koji otpadaju, sebi na propast, nego od onih koji vjeruju na spas duše.

11

¹ A vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnosti kojih ne vidimo.

² Zbog nje stari primiše svjedočanstvo.

³ Vjerom spoznajemo da su svjetovi uređeni riječju Božjom tako te ovo vidljivo ne posta od nečega pojavnoga.

⁴ Vjerom Abel prinese Bogu bolju žrtvu nego Kain. Po njoj primi svjedočanstvo da je pravedan - Bog nad njegovim darovima posvjedoči - po njoj i mrtav još govori.

⁵ Vjerom Henok bi prenesen da ne vidi smrti te iščeznu jer ga je prenio Bog. Doista, prije prijenosa primio je svjedočanstvo da omilje Bogu.

⁶ A bez vjere nemoguće je omiljeti Bogu jer tko mu pristupa, vjerovati mora da postoji i da je platac onima koji ga traže.

⁷ Vjerom Noa, upućen u ono što još ne bijaše vidljivo, predano sagradi korabljju na spasenje svoga doma. Time osudi svijet i postade baštinikom vjerničke pravednosti.

⁸ Vjerom pozvan, Abraham posluša i zaputi se u kraj koji je imao primiti u baštinu, zaputi se ne znajući kamo ide.

⁹ Vjerom se kao pridošlica naseli u obećanoj zemlji kao u tuđini, prebivajući pod šatorima s Izakom i Jakovom, subaštinicima istog obećanja,

¹⁰ jer iščekivaše onaj utemeljeni Grad kojemu je graditelj i tvorac Bog.

¹¹ Vjerom i Sara unatoč svojoj dobi zadobi moć da začne jer vjernim smatraše Onoga koji joj dade obećanje.

¹² Zato od jednoga, i to obamrla, nasta mnoštvo poput zvijezda na nebu i pijeska nebrojena na obali morskoj.

¹³ U vjeri svi su oni umrli, a da nisu zadobili obećanja, već su ih samo izdaleka vidjeli i pozdravili priznavši da su stranci i pridošlice na zemlji.

¹⁴ Doista, koji tako govore, jasno očituju da domovinu traže.

¹⁵ Dakako, da su mislili na onu iz koje su izišli, imali bi još prilike vratiti se u nju.

¹⁶ Ali sada oni čeznu za boljom, to jest nebeskom. Stoga se Bog ne stidi zvati se Bogom njihovim: ta priprazio im je Grad.

¹⁷ Vjerom Abraham, kušan, prikaza Izaka. Jedinca prikazivaše on koji je primio obećanje,

¹⁸ kome bi rečeno: Po Izaku će ti se nazivati potomstvo! -

¹⁹ uvjeren da Bog može i od mrtvih uskrisiti. Zato ga u predsluci i ponovno zadobi.

²⁰ Vjerom baš u pogledu budućnosti Izak blagoslovi Jakova i Ezava.

²¹ Vjerom Jakov, umirući, blagoslovi oba sina Josipova i duboko se prignu oslonjen na vrh svojega štapa.

²² Vjerom Josip na umoru napomenu ono o izlasku sinova Izraelovih i dađe zapovijed o svojim kostima.

²³ Vjerom su Mojsija netom rođena tri mjeseca krili njegovi roditelji jer vidješe da je djetesce lijepo i nisu se bojali kraljeve naredbe.

²⁴ Vjerom Mojsije, već odrastao, odbi zvati se sinom kćeri faraonove.

²⁵ Radije izabra biti zlostavljan zajedno s Božjim narodom, nego se časovito okoristiti grijehom.

²⁶ Većim je bogatstvom od blaga egipatskih smatrao muku Kristovu jer je gledao na plaću.

²⁷ Vjerom napusti Egipat, ne bojeći se bijesa kraljeva, postojan kao da Nevidljivoga vidi.

²⁸ Vjerom je obavio pashu i škropljenje krvlju da Zatornik ne dotakne prvenaca Izraelovih.

²⁹ Vjerom prodoše Crvenim morem kao po suhu, što i Egipćani pokušашe, ali se potopiše.

³⁰ Vjerom zidine jerihonske padoše nakon sedmodnevnoga ophoda.

³¹ Vjerom Rahaba, bludnica, ne propade zajedno s nepokornicima jer s mirom primi uhode.

³² I što još da kažem? Ta ponestat će mi vremena, počnem li raspredati o Gideonu, Baraku, Samsonu, Jiftahu, Davidu, pa Samuelu i prorocima,

³³ koji su po vjeri osvojili kraljevstva, odjelotvorili pravednost, zadobili obećano, začepili ralje lavovima,

³⁴ pogasili žestinu ognja, umakli oštrici mača, oporavili se od slabosti, ojačali u boju, odbili navale tuđinaca.

³⁵ Žene su po uskrsnuću ponovno zadobile svoje pokojne. Drugi pak, stavljeni na muke, ne prihvatiše oslobođenja da bi ih zapalo bolje uskrsnuće.

³⁶ Drugi su opet iskusili izrugivanja i bičeve, pa i okove i tamnicu.

³⁷ Kamenovani su, piljeni, poubijani oštricom mača, potucali se u runima, u kozjim kožusima, u oskudici, potlačeni, zlostavljani -

³⁸ svijet ih ne bijaše dostojan - vrludali po pustinjama, gorama, pećinama i pukotinama zemaljskim.

³⁹ I svi oni po vjeri, istina, primiše svjedočanstvo, ali ne zadobiše obećano

⁴⁰ jer Bog je za nas predvidio nešto bolje da oni bez nas ne dođu do savršenstva.

12

¹ Zato i mi, okruženi tolikim oblakom svjedoka, odložimo svaki teret i grijeh koji nas sapinje te postojano trčimo u borbu koja je pred nama!

² Uprimo pogled u Početnika i Dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu te sjedi zdesna prijestolja Božjega.

³ Doista pomno promotrite njega, koji podnese toliko protivljenje grešnika protiv sebe, da - premoreni - ne klonete duhom.

⁴ Ta još se do krvi ne oduprijeste u borbi protiv grijeha.

⁵ Pa zar ste zaboravili opomenu koja vam je kao sinovima upravljena: Sine moj, ne omalovažavaj stegu Gospodnje i ne kloni kad te on ukori.

⁶ Jer koga Gospodin ljubi, onoga i stegom odgaja, šiba sina koga voli.

⁷ Poradi vašega odgajanja trpite. Bog s vama postupa kao sa sinovima: a ima li koji sin kojega otac stegom ne odgaja?

⁸ Pa ako niste pod stegom, na kojoj su svi imali udjela, onda ste kopilad, a ne djeca.

⁹ Zatim, tjelesne smo oce imali odgojiteljima i poštovali ih. Pa nećemo li se kudikamo više podlagati Ocu duhova te živjeti?

¹⁰ Oni su nas doista nešto malo dana stegom odgajali kako se njima činilo, a On - nama na korist, da postanemo sudionici njegove svetosti.

¹¹ Isprva se doduše čini da nijedno odgajanje nije radost, nego žalost, ali onima koji su njime uvježbani poslije donosi mironosni plod pravednosti.

¹² Zato uspravite ruke klonule i koljena klecava,

¹³ poravnite staze za noge svoje da se hromo

ne iščaši, nego, štoviše, da ozdravi.

¹⁴ Nastojte oko mira sa svima! I oko posvećenja bez kojega nitko neće vidjeti Gospodina!

¹⁵ Pripazite da se tko ne sustegne od milosti Božje, da kakav gorki korijen ne proklija pa ne unese zabunu i ne zarazi mnoge,

¹⁶ da tko ne postane bludnik ili svetogrdnik kao Ezav, koji za jedan jedini obrok proda svoje prvorodstvo.

¹⁷ Ta znate da je i poslije, kad je htio baštiniti blagoslov, odbačen jer nije našao mogućnosti promjene premda ju je sa suzama tražio.

¹⁸ Jer niste pristupili opipljivoj gori i usplamtjelu ognju, ni mraku, tami i vihoru,

¹⁹ ni ječanju trublje i tutnjavi riječi. - Koji su je slušali, zamoliše da im se više ne govori

²⁰ jer nisu podnosili naredbe: Ako se ma i živinče dotakne brda, neka se kamenuje!

²¹ I prizor bijaše tako strašan da Mojsije reče: "Strah me je i dršćem!" -

²² Nego, vi ste pristupili gori Sionu i gradu Boga živoga, Jeruzalemu nebeskom, neprojenim tisućama anđela, svečanom skupu,

²³ Crkvi prvorodenaca zapisanih na nebu, Bogu, sucu sviju, dusima savršenih pravednika

²⁴ i Posredniku novog Saveza - Isusu - i krvi škropljeničkoj što snažnije govori od Abelove.

²⁵ Pazite da ne odbijete Onoga koji vam govori! Jer ako ne umakoše oni što su odbili onoga koji je na zemlji davao upute, kudikamo ćemo manje mi ako se okrenemo od Onoga koji ih daje s nebesa.

²⁶ Njegov glas tada zemlju uzdrma, sada pak obećava: Još jednom ja ću potresti ne samo zemlju nego i nebo.

²⁷ Ono "još jednom" pokazuje da će, kao stvoreno, uminuti ono uzdrmano da ostane ono neuzdrmljivo.

²⁸ Zato jer smo primili kraljevstvo neuzdrmljivo, iskazujmo zahvalnost iz koje služimo Bogu kako je njemu milo, s predanjem i strahopoštovanjem.

²⁹ Jer Bog je naš oganj što proždire.

13

¹ Bratoljublje neka je trajno!

² Gostoljublja ne zaboravljajte: njime neki, i ne znajući, ugostiše anđele!

³ Sjećajte se uznika kao suuznici; zlostavljanih - ta i sami ste u tijelu!

⁴ Ženidba neka bude u časti u sviju i postelja neokaljana! Jer bludnicima će i preljubnicima suditi Bog.

⁵ U življenju ne budite srebrolupci, zadovoljni onim što imate! Ta on je rekao: Ne, neću te zapustiti i neću te ostaviti.

⁶ Zato možemo pouzdano reći: Gospodin mi je pomoćnik, ja ne strahujem: što mi tko može?

⁷ Spominjite se svojih glavara koji su vam nevješćivali riječ Božju: promatrajući kraj njihova života, nasljeđujete njihovu vjeru.

⁸ Isus Krist jučer i danas isti je - i uvijek.

⁹ Ne dajte se zanijeti različitim tuđim naucima! Jer bolje je srce utvrđivati milošću nego jelima, koja nisu koristila onima što su ih obdržavali.

¹⁰ Imamo žrtvenik s kojega nemaju pravo jesti služitelji Šatora.

¹¹ Jer tijela životinja, kojih krv veliki svećenik unosi za grijeh u Svetinju, spaljuju se izvan tabora.

¹² Zato i Isus, da bi vlastitom krvlju posvetio narod, trpio je izvan vrata.

¹³ Stoga iziđimo k njemu izvan tabora noseći njegovu muku

¹⁴ jer nemamo ovdje trajna grada, nego onaj budući tražimo.

¹⁵ Po njemu dakle neprestano prinosimo Bogu žrtvu hvalbenu, to jest plod usana što ispovijedaju ime njegovo.

¹⁶ Dobrotvornosti i zajedništva ne zaboravljajte jer takve su žrtve mile Bogu!

¹⁷ Poslušni budite svojim glavarima i podložni jer oni bdiju nad vašim dušama kao oni koji će polagati račun; neka to čine s radošću, a ne uzdišući jer vam to ne bi bilo korisno.

¹⁸ Molite za nas! Uvjereni smo doista da imamo dobru savjest i u svemu se želimo dobro ponašati.

¹⁹ Usrdnije vas pak molim: učinite to kako bih vam se što brže vratio.

²⁰ A Bog mira, koji po krvi vječnoga Saveza od mrtvih izvede velikoga Pastira ovaca, Gospodina našega Isusa,

²¹ osposobio vas za svako dobro djelo da vršite volju njegovu, činio u nama što je njemu milo, po

Isusu Kristu, komu slava u vijeke vjekova. Amen.

²² Molim vas, braćo, podnesite ovu riječ ohrabrenja: ta samo vam ukratko napisah!

²³ Znajte: naš je brat Timotej oslobođen. Ako uskoro stigne, s njime ću vas pohoditi.

²⁴ Pozdravite sve svoje glavare i sve svete! Pozdravljaju vas ovi iz Italije.

²⁵ Milost sa svima vama!

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 19 Dec 2025 from source
files dated 12 Dec 2025

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7